

Mindretallet (Hasle og C. N. Petersen) er fuldkommen enig med Fleertallet i, at det er gavnligt, at de forskjellige Forhold ved private Broer ved Lov kunne afløses, men det kan ikke tiltræde den Anskuelse, at der er Grund til, at Brofornyderne skulle være berettigede til fritagelse for at yde Broforn imod en mindre Udløsning end det 25 dobbelte Beløb af dens årlige Udelse. Det er gaaet ud fra, at Broforn er blevet dem paalagt, som efter Lovgivningen have været nærmest forpligtede til at opføre og vedligeholde Broer, at det altsaa maa ansees for Equivalent for et Arbejde, der skulde have været udført af Beboerne selv, men som, da dette ikke er skeet, er blevet overtaget enten af Staten eller af enkelte Private. Formeldte Mindretal kan derfor ikke see, at der er nogen gyldig Grund til at lade denne Forpligtelse bortfalde uden Erstatning, og kan derfor ikke tiltræde det i Udkastet fremførte Forslag, at Brofornyelsen uden nogen- somhelst Erstatning fra Indernes Side for fritagelsen af deres Forpligtelse bortfalder, naar en Bro overtages af den almindelige Veikasse, og maa navnlig C. N. Petersen, som tidligere har været af den Formening, at der var overveiende Grund til at vedblive den af Regjeringen stadigt i en Række af Aar, idetmindste siden Begyndelsen af 1849, fulgte Regel, at lade Brofornet bortfalde med Hensyn til de Broer, som overtoges for den almindelige Veikassens Regning, bemærke, at, saafremt det saaledes, som i Udkastets Motiver udtalt, kunde ansees som aldeles afgjort, at der i det Høieste nogle ganske enkelte Broer ere tilbage, om hvis Overtagelse af Veikassen der kan blive Spørgsmaal, vilde han endnu holde til den Mening, men at han dog har troet at burde forlade den, fordi den Lov, som har bestemt, hvilke Bete der skulle være Hovedlandeveie, er Forandring underkastet, og at det derfor lod sig tænke, at en mindre Landevei eller Bivei, paa hvilken der endnu findes Broer af det omspurgte Slags, kunde blive optagen blandt Hovedlandeveiene, og at Antallet af de Broer, som blive at overtage af Veikassen, saaledes kunde blive ikke lidet forøget.

Dette Mindretal foreslaaer derfor, at § 1 omændres og kommer til at lyde saaledes:

„Forsaavidt der paa de Hovedlandeveisstrækninger, der endnu ere tilbage, at anlægge, maatte være Broer, som tilhøre Private, blive disse Broer at overtage for den almindelige Veikassens Regning samtidigt med Anlægget af Veistrækningen.“

ad § 3.

Bedtages den til § 1 foreslaaede Ændring, bliver som Redactionsforandring Ordene i første Linie „den foregaaende Paragraph“ rettet til „de foregaaende Paragrapher.“

ad § 6.

Naar den Beslutning af Inderne om at forlange deres Brofornyelse afløst i Hensyn til denne Paragraph har til Følge, at den øvrige Deel af Inderne paa Broernes Forlangende maa underkaste sig samme Regel, kan det ikke nægtes, at derved let kan paaføres disse Sidste en virkelig Byrde, hvortil disse ikke have givet deres Samtykke, og som heller ikke har Hjemmel i de hidtil bestaaende Regler; thi da Bropengene ikke længere bidrage til Broens Vedligeholdelse, kan det let hændes sig, at denne indkræver mere, end der vil kunne dækkes med den capitaliserede Brofornyelse, og hertil maae Inderne da bidrage. Dersom den almindelige Veikasse overtager Broen, vil den overtage den fremtidige Vedligeholdelse; men har Amtet eller Sognet overtaget Broen, stiller Forholdet sig anderledes, og det kan da ikke nægtes, at Majoritetens Beslutning i saadanne Tilfælde let kan paaføre Minoriteten en Byrde. Paa den anden Side maa det erkjendes, at det 25 dobbelte Beløb nu engang er det, som følges ved saadanne Capitaliseringer; og noget som helst andet Beløb vilde heller ikke her kunne foreslaaes som det for alle Tilfælde passende, da det er afhængigt af mangfoldige Omstændigheder, hvor stor eller hvor liden den Byrde vilde blive, som af saadan Afløsning kunde opstaae for Inderne. Med Hensyn hertil formener Mindretallet, at Amtsraadet maa have Bemyndigelse til at lempe dette efter Omstæn-